

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća te sudske savjetnice Matee Milolože, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š., kojeg zastupa S. D., odvjetnica u Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 11. prosinca 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/19-01/359, urbroj: 401-01/05-19-4 od 1. listopada 2019.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, točkom 1. izreke poništeno je rješenje Hrvatske banke za obnovu i razvitak broj: 14/2019 od 1. travnja 2019. Točkom 2. izreke odobrava se H. Š. pravo na pristup preslici Ugovora o kreditu broj: ... (korisnik kredita R. A. d.d.). Točkom 3. izreke djelomično se odobrava H. Š. pravo na pristup preslici Ugovora o kreditu broj: ... (korisnika kredita W. d.o.o.), na način da se na istom prekrije točka 3. „Instrumenti osiguranja“ te preslici Dodatka I Ugovora o kreditu broj: ... (korisnik kredita D. G. d.o.o.), na način da se na istom prekrije točka 4. koja se odnosi na odobravanje brisanja založnog prava te se u tom dijelu zahtjev odbija. Točkom 4. izreke nalaže se Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak da postupi sukladno točkama 2. i 3. izreke ovog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja.

Tužitelj je protiv točke 3. naprijed navedenog rješenja podnio tužbu i u bitnome navodi kako je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo jer instrumenti osiguranja, posebne obveze korisnika kredita, potpadaju pod pojam raspolaganja javnim sredstvima koja informacija je dostupna prema članku 16. stavku 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, a Hrvatska banka za obnovu i razvitak nije kreditna institucija u smislu članka 3. stavka 1. točke 28. Zakona o kreditnim institucijama i članka 156. i 157. navedenog Zakona. Tužitelj se poziva na stajališta izražena u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: U-zpz-6/2016-7 od 17. listopada 2018., stajališta ovoga Suda iz presude poslovni broj: UsII-460/18 od 30. siječnja 2019. i presude poslovni broj: UsII-1/19 od 10. travnja 2019. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da poništi dio točke 3. rješenja tuženika i predmet vrati tuženiku na ponovni postupak te da mu se naknade troškovi upravnog spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da je u osporenom rješenju zauzeo stajalište da HBOR raspolaze javnim sredstvima slijedom čega je u najvećem dijelu i omogućio pristup zatraženim ugovorima o kreditu. Samim time je i zadovoljen javni interes, s obzirom da odredba članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama o dostupnosti informacija koje se odnose na raspolaganje javnim sredstvima ima prvenstveno namjeru zadovoljiti potrebu javnosti da zna stranke ugovora kojim je ugovoreno raspolaganje javnim sredstvima, iznos javnih sredstava i glavne uvjete na koje su se obvezale stranke ugovora. U konkretnom slučaju, tuženik smatra da u odnosu na navedene podatke iz točke 3. izreke osporenog rješenja prevladava potreba zaštite prava na ograničenje iz odredbe članka 16. stavka 2. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama jer ih je HBOR saznao u obavljanju poslova s pojedinačnim klijentima i koji ne bi trebali biti dostupni javnosti. Predlaže da se odbije tužba i potvrdi rješenje tuženika.

Odgovor tuženika dostavljen je tužitelju u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. - dalje: ZUS).

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

Osporeno rješenje tuženika uz obrazloženje kakvo je njime dano ne može se ocijeniti nezakonitim.

Tuženik je obrazložio kako su u konkretnom slučaju zatraženi ugovor o kreditu koji se odnosi na raspolaganje javnim sredstvima i koji su dostupni bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa i za koje ne postoji mogućnosti uskrate zbog postojanja bankovne tajne. Međutim, u odnosu na dio zatraženih informacija koje se odnose na instrument osiguranja (pobliže označeno točkom 3. izreke rješenja) tuženik je obrazložio da se radi o informacijama koje nisu od javnog značaja te je javni interes zadovoljen za dostavom informacija iz ugovora o kreditu dok preostali podaci predstavljaju bankovnu tajnu te je u tom dijelu zahtjev tužitelja odbijen.

Dakle, u konkretnom slučaju tuženik je obrazložio potrebu zaštite prava na ograničenje za navedene podatke pa se navodi tužitelja ne mogu ocijeniti osnovanim i od utjecaja na drukčije rješenje predmetne upravne stvari.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

S obzirom da tužitelj nije uspio u sporu to nema pravo na naknadu troškova upravnog spora (članak 79. stavak 4. ZUS-a).

U Zagrebu, 11. prosinca 2019.

Predsjednica vijeća:
Blanša Turić, v.r.